మోహనాస్త్రం

రంగనాథ్

రైలింజను కూత కూసింది. సీటులో వెనక్కి చేరగిలబడ్డ విశ్వనాధం, ఆలోచించ సాగాడు. ఉన్నకొద్దిసేపవానా, సర్దుకోవడం అయిపోయి, ముందుగా 'రిజర్వు' చెయబడ్డ సీటుతో కూచున్న విశ్వనాధానికి వేరేపని లేక పోయింది.

ఎన్నెన్నో మజిలీలు చేసి, విశాఖపట్నం వచ్చింది ఈ 'మెయిలు' బండి! మరింకెన్నెన్నో మజిలీలు చేసి 'కలకత్తా' అనేగమ్యం చేరు కుంటుంది! తనూ జీవితంలో ఎన్నోమజిలీలు చెసి, ఈనలభై అయిదేళ్ళవయసు గడిపాడు.

ఇంకా ఎన్నిమజిలీలో...ఎన్నెన్నో?

అతనిదృష్టి, ఎదుటిబెంచీమీద కూర్చున్న అందమైన యువతి మీదపడింది. ఆమెకు ముప్పైయ్యేళ్ళుండచ్చు. ఆమె అతనిని తదేక దృష్టితో చూస్తోంది.

'ఇదేమిటిది? అలాచూస్తోంది.' అనుకుని గబుక్కున దృష్టి మరల్చుకుని, పైనున్న సీలింగ్‌ఫానుకి ఎన్నిరెక్కలో లెక్కపెట్టాలని చూశాడు. కుదరలేదు! ఊహూ! అంతకన్నా, తనకళ్ళు, ఎదురుగా కూర్చున్న ఆ అందమైన యువతి కాలివేళ్ళు ఎన్నోచెప్తానంటున్నాయి.

తరువాత ఆమెకట్టుకున్నచీర అంచు ఏరంగో, చీరది ఏరంగో పోల్చాయి. మెల్లిగా ఆమెనడుము కొలతని కూడా పరిశీలించాయి.

ఇంకాపైకెళ్తూ, మళ్ళీ ఒసారి చుట్టూ ఉన్నజనాన్ని పరికించాయి. అలాచూస్తూ, గిరుక్కున ఆమె చూపుతో చూపుకలిపాయి.

ఆమె కూడా...తలఅటు వైపుకు తిప్పు కుంది. రైలు కదిలింది.

మనసులో ఏదోమెదిలింది. ఎప్పుడో,ఏదో మజిలీలో చూసిన మొహం జ్ఞాపకమొచ్చింది.

ఈమె మొహం కూడా అలాగేవుంది,

కానీ,...! ఆమొహం ఒకవేశ్యది! తనువిచిత్ర మైన పరిస్థితులలో ఆమెను కలుసుకున్నాడు. ఈమె చాలా 'హైక్లాసు' సంసారిలావుంది. కాలివేళ్ళకు మట్టెలూ, మెడలో నల్లపూసల గొలుసూ, గుండెలమీద నుంచి భుజంమీదకి వెళ్ళి చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసివచ్చిన పమిటా, స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

కానీ...కళ్ళు! అవిమాత్రం తను మునుపు చూసినవే. మొహంలో చిరునవ్వు కూడా ...

రైలు వేగం పుంజుకుని ముందుకు పరిగెత్తుతోంది. విశ్వనాధం మనస్సు గతం లోకి పరిగెత్తుతోంది.

పదేళ్ల క్రిందటి సంఘటన, గుర్తు కొచ్చింది. తను అప్పుడు వైజాగ్ ఆఫీసులో చీఫ్‌ఎకౌంటెంటు. సుమారు పది బ్రాంచీల 'ఆడిట్'లు చూస్తూండేవాడు.

ఒక పెద్ద వ్యాపార సంస్థ అయిన 'బర్న్ అండ్ కో'లో విశ్వనాధం ఒక పెద్ద ఆఫీసరు. ఆ సంస్థకు అనేక మిల్లులూ, అనేక ఏజన్సీలూ వున్నాయి.

మధ్యాహ్నం రెండుగంటలకు మేనేజరు వద్దనుంచి అతనికి పిలుపు వచ్చింది. వెంటనే వెళ్ళాడు.

ఎయిర్ కండిషన్డ్ ఆఫీసులో విశాలమైన టేబిలుముందు కూర్చుని ఏదో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్న మేనేజరు, విశ్వనాధాన్ని చూసి, ఎదురుగావున్న కుర్చీలో కూచోమని సౌజ్ఞ చేశాడు.

"నువ్వు వెంటనే వెళ్ళి మన రాజమండ్రీ బ్రాంచి 'ఆడిట్' చెయ్యాలి". అన్నాడు మేనేజరు.

'అలాగే; హెడ్డాఫీసు అడిగినస్టేటుమెంటు రేపటికి...' అతనిమాట పూర్తికాలేదు.

"హెడ్డాఫీసునుంచి ఫోనువచ్చింది. కారు బయట సిద్ధంగా వుంది. మీయింటికి నేను కబురు పెడతాను. నువ్విక బయల్దేరవచ్చు.," అన్నాడు. మేనేజరు.

విశ్వనాధం ఒకనిముషం ఆలోచించి,'సరే' నన్నాడు. మళ్ళీ తనసీటులోకైనా వెళ్ళ కుండా, బయల్దేరాడు.

మర్నాడు ప్రొద్దున్న ఎనిమిదిగంటలకు, రాజమండ్రీ బర్న్‌కంపెనీ బ్రాంచి తలుపులు

తాళం తీసేసమయానికి అక్కడవిశ్వనాథం తయారు.

తొమ్మిదిన్నరకు, హుషారుగా, ఈలవేసు కుంటూ, చేతిలోగోల్ఫ్ స్టిక్కు టిన్నుతో, ఆఫీసులోకి ప్రవేశించిన చంద్రం. తనసీటుకి

మోహనాస్త్రం

దక్కగా కూర్చుని, పుస్తకాలుతిరగేస్తున్న విశ్వనాథం కనిపించేసరికి షాక్ తిన్నట్లు ఫీలయ్యాడు.

చంద్రం పూర్తిపేరు చంద్రశేఖరం. అతని వయస్సు పాతికేళ్ళు. నాలుగేళ్ల క్రితం బర్న్ అండ్ కో లో గుమస్తాగా చేరాడు. రెండేళ్ల క్రితం రాజమండ్రి బ్రాంచికి 'ఇన్‌చార్జి'గా వేశారు. అది చాలా చిన్న బ్రాంచి. పైగా

మీకు మీరే రుజువు చేసుకోండి

సూపర్ రిన్‌తో తళతళలాడే తెలుపు మరే యితర డిటర్జంట్ బిళ్ల లేదా బార్‌కన్నా తెలుపు

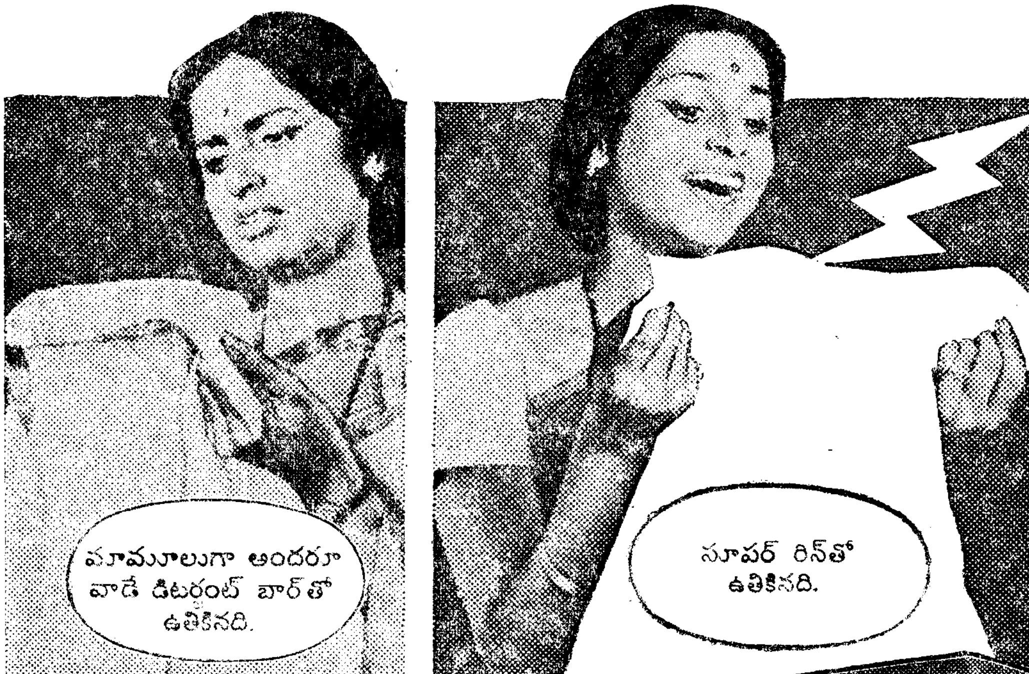

"పోల్చి చూడగలిగిన ఉతికే పరీక్ష" చేసి చూడండి

మరే యితర డిటర్జంట్ బిళ్ళ లేదా బార్‌కన్నా మరింత తెలుపు చేసే శక్తి

లింటాస్-RIN.23-203 TL

చంద్రశేఖరం వైజాగ్ ఆఫీసులో అసిస్టెంటు మానేజరుకి బావమరిది.

యువకుడు చురుకైన వాడనీ, కష్టపడి పని చేస్తాడనీ అతన్ని రాజమండ్రి పంపారు అతను వచ్చిన మొదటి సంవత్సరంలోనే ఆ బ్రాంచి మంచి లాభం చూపించింది.

ఇది రెండో సంవత్సరాంతం.

అతన్ని చూసి విశ్వనాథం ఆశ్చర్య పోయాడు. మునుపటి చంద్రంలా లేడు మునుపు సన్నగా, పొడుగ్గా, ఎర్రగా వుండి, కొంచెం పొట్టిగా వున్న కాటన్ ఫాంటూ, మాసిన గళ్ళ కాటన్ షర్టూ వేసి, ఎప్పుడూ ఏదోపనిచేస్తూ సీరియస్‌గా వుండేవాడు.

ఇప్పుడు, టెరిలిన్‌షర్టూ, టెరీకాటన్ ఫాంటూ, సీకోరిస్టువాచీ, మెళ్లో సన్నని బంగారపు గొలుసూ, పాతరాగి విగ్రహాన్ని చింతపండుతో తోమితే వచ్చే మెరుగుతో, మెరుస్తున్నాడు

చేతిలోని గోల్డుఫ్లేకు టిన్ను, మనవాడి 'స్టేటస్' ఎలాంటిదో నన్ను చూసి,తెల్సుకో మంటోంది.

'హల్లో విశ్వనాథంగారూ! ఎప్పుడొచ్చారు?'

"ప్రొద్దున్నే ఇక్కడికొచ్చాను"

"అలాగ! సారీసార్! రాత్రి ఒక ఫ్రెండింట్లో పార్టీ జరిగింది. పడుకునేటప్పటికి చాలా ఆలస్యమయింది. అందుకని ఆలస్యంగా నిద్ర లేచాను."

"ఫరవాలేదు." అని విశ్వనాథంగారు మనసులో" ఏంపార్టీయో!' అని ఆశ్చర్య పోయాడు.

అతను వచ్చి ఆయన వద్దకూచుని, కబుర్లు చెప్ప నారంభించాడు. అతని కోసం వస్తున్న మనుషులతో కొంచెంసేపు. మధ్యలో, మాట్లాడుతూ మళ్ళీ విశ్వనాథంగారితో కంపెనీ విషయాలు మాట్లాడు తున్నాడు. ఆ బ్రాంచిలో, అక్కౌంటెంటూ, కాషియారూ, ఇన్‌ఛార్జీ, చంద్రశేఖరమే మరొక గుమాస్తాని అసిస్టెంటుగానూ, ఒక నౌకరుని అతనికి ఇచ్చారు.

విశ్వనాథంగారు ఆడిట్ చెయ్యడంకోసం అక్కౌంట్ పుస్తకాలూ,బిల్లులూ,వోచర్లూ, అన్నీ తియ్యమంటున్నాడు. చంద్రశేఖరం అలా గేసెంటూ ఏవోకబుర్లు చెప్తూ పన్నెండు గంటలదాకా కాలక్షేపం చేశాడు

ఆయన చూసిన పుస్తకాల్లో కొన్ని విషయాలు ఆయనకి ఆశ్చర్యం కలిగించాయి. ఆ విషయాలు ఆరునెలల క్రింద జరిగిన ఆడిట్‌లోనే బయటకి రావలసినవి. కానీ, రాలేదు.

ఆయన చాలా సరదాగా కబుర్లు చెప్తారు. ఎప్పుడూ నవ్వుతూనే వుంటారు. కానీ ఆ నవ్వూ, బాగా పదును పెట్టబడిన కత్తి యొక్క మెరుపు లాంటిది. ఆయనే గనుక జడ్జీ అయితే ఆ నవ్వునిబట్టి ముద్దాయికి పడే శిక్ష ఊహించవచ్చు. ఆయన చిరునవ్వు నవ్వితే రెండేళ్లు కఠినశిక్ష ఆయన బాగా నవ్వితే యావజ్జీవిత ఖైదు, పగలబడి నవ్వితే (గబ్బర్ సింగులాగా) మూడు బుర్రలు రపేమని ఎగిరిపోయే అవకాశ ముంది.

అలాంటిది ఆయన నవ్వు! చంద్రానికి, కొంచెం తెలుసుగాని, ఆ నవ్వు సంగతి పూర్తిగా తెలియదు. అయినా విశ్వనాథంగారు అకౌంటు పుస్తకాలలో కనుక్కొనే విషయాలు రిపోర్టులో కెక్కకుండా చూడవలసిన అవసరం వుంది అతనికి.

అందుకు ఇలా ఆడిట్‌కి వచ్చేవాళ్ళమీద కొన్ని అస్త్రాలు, అవసరాన్నిబట్టి ప్రయోగించి లోబరుచుకుంటాడు చంద్రం.

ముందరొక 'వాయువ్యాస్త్రాన్ని' ప్రయోగిస్తాడు. అంటే అతిధి మర్యాదలూ, మంచి డిన్నరూ, తిరిగివెళ్లేటపుడు పళ్ళూ, ఫలాలూ, స్వీట్సు-పీట్లతో ఆ వ్యక్తి అదరకొట్టబడి రిపోర్టు అతనికి అనుకూలంగా రాసేస్తాడు.

అది పనిచెయ్యకపోతే వారుణాస్త్రం - అంటే 'వాట్ 69', 'షివాస్ రిగల్' లాంటివి ప్రయోగిస్తాడు. అదీపన్జెయ్యకపోతే 'సమ్మోహనాస్త్రం' వుండనే వుంది. మోహనాంగి అనే పద్దెనిమిదేళ్లపడుచు ఈ అస్త్రం తప్పించుకుంటే, ఆఖరి బ్రహ్మాస్త్రం.(అంటే రెడీక్యాషు) ప్రయోగిస్తాడు. దానికి, ఆఖరికి ఆంజనేయుడైనా కట్టుబడాల్సిందే.

సాయంకాలందాకా పుస్తకాలు చూస్తూనే సినిమాకబుర్లూ, హోటల్‌కబుర్లూ, మెంక పీసీ,ఇసకవీధి కబుర్లు చెప్తూనే వున్నారు విశ్వనాథంగారు. ఆయన మాటల్ని బట్టి, ఆయన సమ్మోహనాస్త్రానికి లొంగిపోతారని చంద్రం విశ్వసించాడు.

ఆయన అలవాటు, కుర్రాళ్ళతో అలా కబుర్లు నవ్వుతూ,చెప్పడం. అంతేగాని అవి కావాలని ఆయన వుద్దేశం కాదు.

ఎవరోవ్యాపారస్థులు కొందరు వచ్చి, చంద్రాన్ని పైకి తీసికెళ్ళి, మెల్లిగా మాట్లాడివెళ్ళి పోయారు. వాళ్ళు వెళ్ళి నప్పుడు చంద్రంవెళ్ళడానికి జంకితే, విశ్వనాథంగారు, "నాగురించి నువ్వు వ్యాపారం మానవద్దు" అన్నారు! అంటే - ఆడిట్ జరుగుతోందని వ్యాపారం ఆపవద్దు, అని ఆయన వుద్దేశం.

చంద్రం మరొకలా అర్థం చేసుకున్నాడు. 'నీ వ్యాపారం నాకూ ఇష్టమే' అని ఆయన అంటున్నాడని అనుకున్నాడు. బర్న్ అండ్ కో,

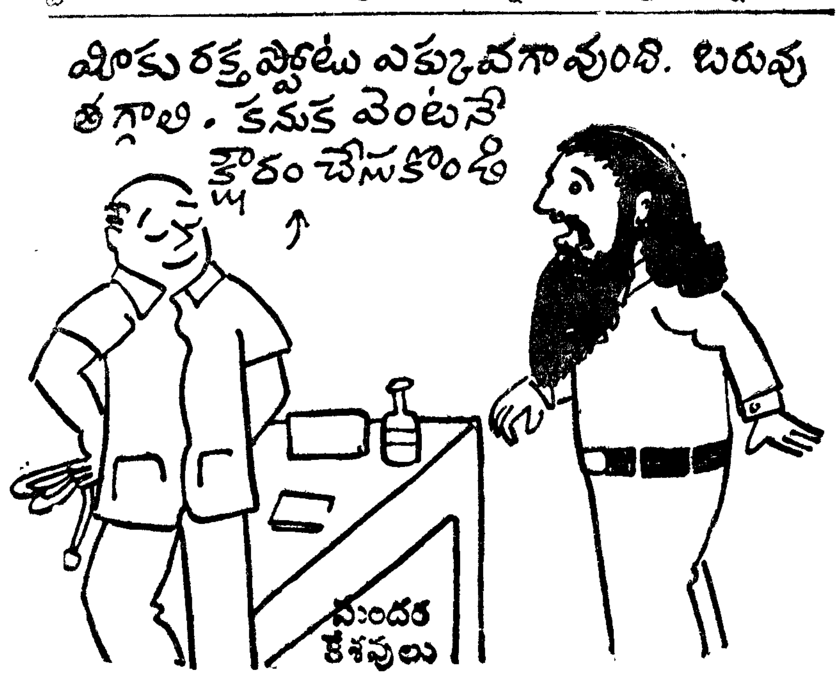

అనేక కంట్రోలు పదార్థాల వ్యాపారం చేస్తుంది. సిమెంటూ. సోడాయాష్ మొదలైనవాటికి ఆ కంపెనీ ఏజన్సీ తీసుకుంది. వాటిని పర్మిట్లున్న వాళ్లకే అమ్మాలిగాని నల్లబజారులో అమ్మకూడదని ఆ 'కంపెనీ రూలు.'

మధ్యాహ్నం వాయువ్యాస్త్రం, సాయంకాలం వారుణాస్త్రం ప్రయోగించి చూశాడు చంద్రం. అవేవీ విశ్వనాథాన్ని లొంగదీసినట్లు లేవు. చిరునవ్వు నవ్వుతూనే విశ్వనాథంగారు రెండు పెగ్గులు పుచ్చుకుని 'నా 'లిమిట్' ఇంతేనోయ్' అన్నారు. రాత్రి తొమ్మిదింటిదాకా 'కంపెనీ' కోసం వచ్చిన మరో ఇద్దరు వ్యాపారస్థులతో చిరునవ్వు వదలకుండా మాట్లాడుతునే వున్నారు.

కానీ 'నీకేంభయంలేదు. నా రిపోర్టు నీ ఇష్టంవచ్చినట్టు రాస్తాను' అని అనలేదు.

ఇక సమ్మోహనాస్త్రం ప్రయోగించాల్సిందేనని నిశ్చయించాడు చంద్రం.

ఆసమ్మోహనాస్త్రం, ఆవూళ్లో చాలా ఎక్కువ రేటు పుచ్చుకునే, కొద్దిమందిలో, ఒక్కర్తి. తనగదిలోకి ఆమె ప్రవేశించగానే విశ్వనాథానికి కళ్లు మిరుమిట్లు గొల్పాయి. 'ఎవరికోసం?' అని అడిగితే, 'మీకోసమే చంద్రంగారు పంపారు.' అంది, తెల్లని పట్టుచీరలో మెరిసిపోతూ

ముందర ఆమెని చూసి, ఆశ్చర్యపోయినా తరువాత చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించి, మెల్లిగా వివరాలు కనుక్కున్నాడు, విశ్వనాథంగారు.

మోహనాస్త్రం

ఒక్కరాత్రికి మూడువందలు పుచ్చుకుంటుందట. ఆరాత్రి డబ్బు చంద్రం, ఆమెకు ముందరే ముట్టచెప్పాడట. 'నాస్నేహితుడి ఆనందమే నాఆనందం.' అన్నాడట.

ఎదురుగావున్న కుర్చీమీద కూర్చున్న మనిషి, ఎలా వచ్చి తనపక్కన కూచుందో అతనికే తెలియదు ఆమె జడలోని పూల పరిమళం, వంటి మీదనుంచి వస్తున్న సెంటు వాసనా, అందమయిన ఆమెవిగ్రహం చక్కని కనుముక్కుతీరు, కొంచెం అతణ్ణి అల్లరి పెట్టేయి. అతని మాటలకు జవాబు చెపుతూనే, అతని వంటికి తన జబ్బలూ, రొమ్మూ తగిలించింది.

మరోవాడయితే, మోహంతో పరవశమై అయస్కాంతాన్ని ఇనుము అతుక్కున్నట్టు, ఆమెను అతుక్కునుండేవాడు.

కానీ, విశ్వనాథం ఇనుము కాదు ఆమెని అతుక్కోకపోగా, కొంచెం ఆమెకు దూరంగా జరిగాడు.

"పాలు పుచ్చుకుంటారా?" అంది వయ్యారంగా, జారిపోతున్న పైటని, సర్దుకునే నెపంతో మరింత జారేస్తూ. అక్కర్లేదన్నాడు.

"ఇది, ఇది?", అంది. 'బాటిల్'ని చూపిస్తూ, వద్దని తలూపాడు.

"మరింకా ఏం కావాలి?" అతని వైపు ఒక తమాషా చూపు విసిరింది ఆ చూపుతోనే, మేనక విశ్వామిత్రుణ్ని తపస్సు నుంచి లేవగొట్టి వుంటుంది; మోహిని భస్మాసురుణ్ని వెర్రివాణ్ని చేసుంటుంది.

ఆ చూపుకు చలించని మహానుభావుడేం కాదు విశ్వనాథం. అతని ఒళ్లు జలదరించింది

ఒకసారి బాత్‌రూములోకి వెళ్లి మొహం మీద చన్నీళ్లు కొట్టుకుని వచ్చాడు. అతని చర్యను గమనించి మనసులో నవ్వుకుంది. తువ్వాలందిచ్చే నెపంతో అతని చెయ్యి పట్టుకుంది.

సున్నితంగా చెయ్యిని విడిపించుకుని "నీతో మాట్లాడాలి కూచో!" అని ఆమెను కూర్చోపెట్టాడు. అతని వంటిని ఎగాదిగా చూసింది. తను అతని శరీరాన్ని జయించింది. విశ్వనాథం వయస్సు కొంచెం తక్కువై వుంటే, తన గెలుపు స్థిరమైనదే అని నమ్మేది. కాని అతని వయస్సు ముప్ఫై అయిదు, అందుకని తను అతని మనస్సుని గెలిచిందో లేదో అనుమానమే!

మరొక్కసారి ప్రయత్నించాలి. "ఊఁ! ఏం మాట్లాడుతారు. చెప్పండి" అంది మత్తుగా చూస్తూ.

అతనూ ఆమెవైపు తీక్షణంగా మాట్లాడకుండా ఒక నిముషం చూసి, "లాభంలేదు" అన్నాడు.

"అంటే?"

"నువ్వు వెళ్లిపో"

"ఏం? నేను మీకు నచ్చలేదా?" అంది తన కళ్లల్లో ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తూ.

"అదికాదు నువ్వు నచ్చకపోలేదు. నేను దానికి అతీతుణ్ని కాదు కాని ఇప్పుడు లాభం లేదు"

"డబ్బు ఆయన ఇచ్చేశారు" అంది కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా.

"ఆ డబ్బు అతనికి తిరిగి ఇచ్చేసెయ్యి"

ఈసారి ఆమెకి భయమేసింది. ఎప్పుడూ ఇలాంటి ఓటమి తన కెదురవలేదు, ఆమె భయం చూసి విశ్వనాథం, చిరునవ్వుతో కబుర్లు చెబుతూ మెల్లగా ఆమెని బయటికి పంపదల్చాడు మరొక పది నిముషాలకి, ఆమె మామూలు మనిషై బయటికి వచ్చేసింది.

వచ్చేముందు, అతన్ని ఒక్క ప్రశ్నవేసింది. "మిమ్మల్ని నేను కదల్చలేక పోయానా?" అంది.

అతను చిరునవ్వుతో, "కదల్చావు. నా

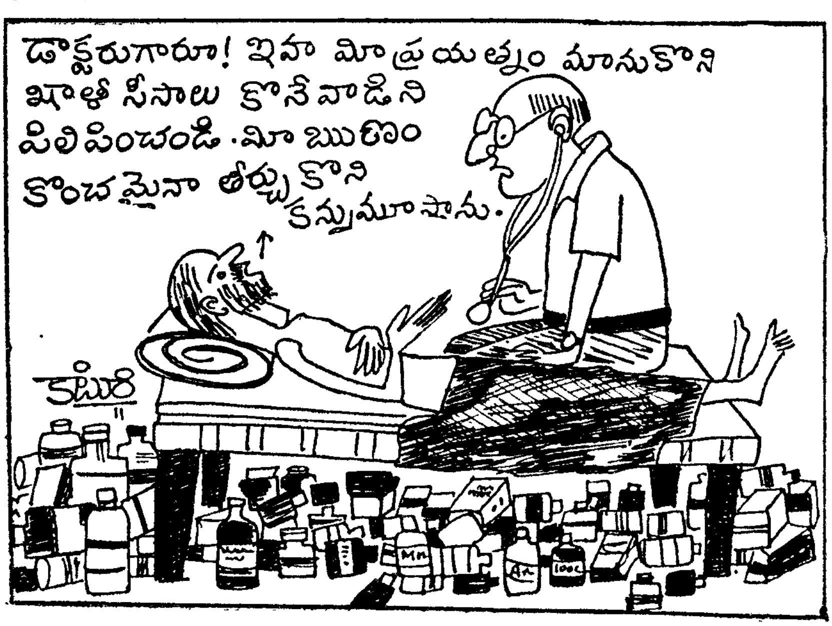

శరీరం ఎలా నీ కోసం దూకబోయిందో నువ్వు గుర్తించావు. కానీ, నా మనసు ఈ సందర్భంలో నిన్ను స్వీకరించలేదు" అన్నాడు.

"అంటే మీమనస్సుకు, శరీరం మీద అంత కంట్రోలు వుందా?"

"నువ్వే చూశావుగా!"

ఆమె మెల్లిగా ఆలోచిస్తూ వెళ్ళిపోయింది.

ఆ తరువాత, విశ్వనాథం ఆడిట్ రిపోర్టు వల్ల దాన్ని ఉద్యోగంలోంచి తొలగేటట్లు చేసింది పదివేలకు పైగా కంపెనీడబ్బు దుర్వినియోగం చేసాడు చంద్రం. ఆడబ్బు చాలావరకూ అతని బావమరిది కట్టుకున్నాడు.

ఆ సందర్భంలో కలిసిన యువతిలా వుంది ఎదురుగా బెంచీమీద కూర్చున్న స్త్రీ. ఆమెకు పెళ్ళయి వుంటుందా? ఒకవేళ అయితే, ఆమెగతం ఆమెను వెన్నాడకుండా వుంటుందా. ఆమె భర్తకూ, ఆమెబిడ్డలకూ సంఘంలో గౌరవం వుంటుందా?...అని ఆలోచించాడు.

చిన్నప్పుడు తన క్లాసుమేటు కు రవాడొక డుండేవాడు వాడిపేరు అనంతం. వాడితల్లి, ఒక వేశ్యఅని అందరూ చెప్పుకునేవారు. తెలుగుటీచరు వాడిని 'నానాబీజరత్నాకరుడు' అని ఒకసారి వేళాకోళం చేసే, వాడెంతో బాధపడ్డాడు. వాణ్ణి అప్పుడప్పుడు తోటి కుర్రాళ్ళు ఏడిపిస్తుంటే తనకు జాలేసింది. కాని వాడు చాలా తెలివైనవాడు. ఒక గ్రాడ్యుయేటుని రెండేండ్ల క్రితం వివాహం చేసుకున్నాడని తెలిసింది.

రైలు పలాసా దాటింది.

అంతవరకూ ఆమెను పలకరిద్దామా వద్దా అని ఆలోచిస్తూ గడిపాను. కానీ, ఈమె ఎవరిని వివాహం చేసుకుందా? అని అతని మనసులో కుతూహలం బయల్దేరింది. ఆమె గతాన్ని దాచినా దాగదు.

మరి అటువంటి స్త్రీని ఎలాటి వాడు పరిగ్రహిస్తాడు? ఒకవేళ ఆమె గతం గురించి తను చెప్పవలసి వస్తే? అక్కౌంట్ పుస్తకాల్ని ఆడిట్ చేసినట్లే మనుషుల జీవితాల్ని ఆడిట్ చేస్తే, ఎలాటి నిజాలు బయట పడతాయో?

బహుశా, తన గతం గురించి చెప్పి, ఏ కుంటివాణ్ణో, గుడ్డివాణ్ణో, నీకు జీవితాంతం తోడుగా వుంటాను', అని పెళ్ళి చేసుకుందా? అసలా వృత్తిని ఎలా వదలింది? ఎందుకు వదిలింది? ఆ వృత్తి మీద అసహ్యంచేత వదిలేసిందా? ఈ ప్రశ్నలకు జవాబు తెలుసుకోకుండా ఎలా వుండగలడు తను?

ఆమె కనంకట తను మాటాడలేదుగాని విశ్వనాథం మాటలు కలిపేశాడు ఆమె రైలు కిటికిని ముయ్యాలని ప్రయత్నించి అవస్థపడుతూంటే, అతను సాయంచేసి ఆ సందర్భంలో "మిమ్మల్నెక్కడో చూసినట్లుంది" అన్నాడు.

ఆమె నవ్వింది. "అవును చూశారు అంతే కాదు మిమ్మల్ని నే నెప్పుడూ మర్చిపోలేను" అంది.

విశ్వనాథం చిరునవ్వు నవ్వాడు. "అయితే అప్పటికీ, ఇప్పటికీ చాలా మార్పొచ్చింది" అన్నాడు.

తరువాత బరంపురం వచ్చేదాకా ఇద్దరూ ఆ కబురూ, ఈ కబురూ మాట్లాడుకున్నారు తనని కలిసిన దగ్గర్నుండీ, ఆమెకు ఆ వృత్తి మీద ఏవగింపు కలిగిందట ఎందుకో చెప్పలేదు గాని మంచితనం మీద తనకు నమ్మకం కలిగించినది విశ్వనాథమేనట! ఈ ప్రపంచంలో మగాళ్ళంతా అవినీతిపరులే అనుకునేదట అంతకుముందు కాని ఒక రకమైన నీతికి కట్టుబడి, విశ్వనాథం, ఆ రాత్రి అలా ప్రవర్తించడం తనలో గొప్పమార్పు తెచ్చిందట. అప్పటినుంచీ,తిండి లేక మాడినా సరే, డబ్బుకు ఒళ్ళు అమ్ముకోకూడదని నిశ్చయించిందిట,

వివాహం సంగతికూడా తనే చెప్పింది. ఎవరో దూరపుబంధువైన యువకుడు, తనని చిన్నప్పటినుంచీ ప్రేమించేవాడుట. అతని మీద నిర్లక్ష్యం కొద్దీ, తను చెడుదారిని పట్టిందిట. కానీ, తనావృత్తిని వదిలేసిందని తెలియగానే, అతనువచ్చి పెళ్ళిచేసుకోమన్నాడట. పెళ్ళిచేసుకుందిట.

కొంచెంసేపు కళ్ళుమూసికొని, ఆ భర్త ఎలాటివాడోనని ఆలోచించాడు. బాగ వయసు మళ్ళినవాడేమో! లేకపోతే వాడికి ప్రతిరోజూ భార్యగతం గుర్తుకువచ్చి, బాధకలగదూ? ఏమైనా, ఈమెకన్నాచాలా అందవిహీనుడై వుండాలి. - అనుకొన్నాడు.

బరంపురం స్టేషనులో ఆమెభర్త,ఆమెని 'రిసీవ్' చేసుకోడానికి వచ్చాడు అతను చాలా అందంగా, దర్జాగా, మంచి పెర్సనాలిటిలో, తీవిగా పోలీసుయూనిఫారంలో వున్నాడు .నలభై ఏళ్ళవాడిలా వున్నాడు. అతనిని చూడగానే విశ్వనాథం చిరునవ్వు నవ్వుకున్నాడు. అతను కూడా విశ్వనాథాన్ని చూశాడు.

"హల్లో! విశ్వనాథం ఎక్కడిదాకా?"

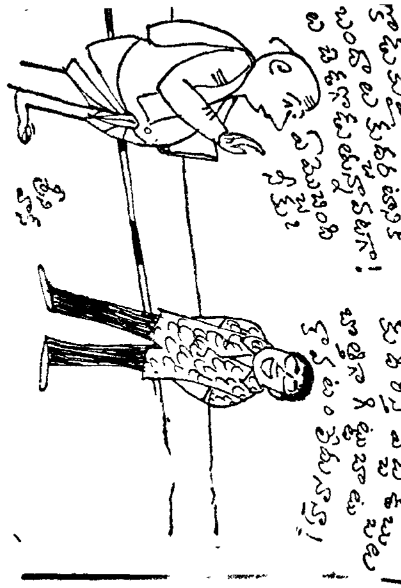

"ఇక్కడికే, భద్రపురం వెళ్తున్నాను."

ఆమె పోవాలన్నని ఒక జవాబు పట్టుకున్నాడు ఆమె లేచి వెళ్ళి, ప్లాట్ఫారంమీదకు దిగింది.

"ఈమె నా వైఫ్" అన్నాడామె భర్త.

"అలాగా. ఇంతసేపూ, ఆమెతో మాట్లాడానేగాని, ఈమె నీ మిసెస్ అని తెలియదు"

"నా పెళ్ళికి కూడా రాలేదు ఇక్కడ దిగి నా యింటికి రాకూడదూ?"

"తరువాత వస్తా, ఇప్పుడు వస్తుంది."

"తప్పకుండా రావాలి, అన్నయ్యగారూ!" అంది ఆమె. విశ్వనాథం చిరునవ్వు నవ్వుతూ, "మీ ఆయనా, నేనూ చిన్ననాటి నుంచీ స్నేహితులం. నేను రాకపోతే, వాడు నన్ను అరెస్టయినా చేసి తీసుకెళ్తాడు" అన్నాడు

ముగ్గురూ నవ్వారు

మెయిల్ కదిలింది. "వస్తా లేరా!అనంతం! నిన్ను చూసి చాలాకాలమైంది" అన్నాడు విశ్వనాథం.

వాళ్ళా అతనికి వీడ్కోలిస్తూ చేతులూపారు, రైలు వేగం పుంజుకునేదాకా. వాళ్ళూ, వాళ్ళ వూరూ కనుమరుగయ్యాక నిట్టూర్చాడు విశ్వనాథం.

తన చిన్ననాటి స్నేహితుడు అనంతమే ఆమె భర్త అవుతాడని ఎలా వూహించగలడు! అయితే అనంతం ఆమెనన్నీ తెలుసుకునే వివాహం చేసుకున్నాడన్నమాట!

ఒక స్త్రీ, తప్పుదారిలోంచి, మంచిదారిలోకి పోవడానికి, తనుకూడా కారణభూతుడైనందుకు విశ్వనాథం సంతోషించాడు ఒక నిముషంలో తను చూపించిన నిగ్రహం,

ఎంతమంది జీవితాల్ని మార్చేసిందో!

బహుశా ఆ పరిస్థితుల్లో కాక, మరొక రకమైన పరిస్థితులలో కలుసుకొని వుంటే, తను, ఆ నిగ్రహం చూపివుండేవాడు కాదు.

మోహనాస్త్రం

అయితే, తనేమీ కాంతా కనకాలకు అతీతుడు కాదు. తనూ అందరి లాటి వాడే.

కానీ మనసు తోడ్పడందే, శరీరం ఏమీ చెయ్యలేదు. మనిషి ప్రవర్తనకు, నీతి అనేది ఒక ఆనకట్ట లాంటిది అనుకుని చిరునవ్వు నవ్వుకున్నాడు విశ్వనాథం.

అజంతా ఎల్లోరాల అందాల లోకంలో...

హరివిల్లు విరిసింది, కావ్యం కళ్లు తెరచింది

అజంతా ఎల్లోరాల అద్భుత నేతగాళ్ల దగ్గరకు-పెదవి మీద చిన్న ప్రార్థనతో.
వారి భావికోసం ప్రణాళికలతో, గుండెడు ఆశతో వెళ్లాం—ఒకనాడు వారు సృష్టించిన నేతల అందాలను తిరిగి సృష్టించడానికీ, వాటి అందాలను అందరితో పంచుకొనడానికీ, వాటిని వేసుకొన్న వారి మనసులను, వాటిని చూసిన వారి హృదయాలను ఆనందంతో నింపడానికీని.

దాంతో ఈనాడు మైమరపించే వస్త్రాలు సాధ్యపడ్డాయి...మీడియం, ఫైన్, సూపర్ ఫైన్ రాడున్లు, మల్ మల్, చీరలు, షర్టింగులు, వాయిల్స్, దుప్పట్లు, సూటింగులు...టెక్స్‌కాం ఉత్పత్తి చేసే ప్రతి వస్త్రంలో—మన పురాతన అందాల వైభవం తొంగిచూస్తుంది.

వస్త్రాలలో కొత్త అందాలకు టెక్స్‌కాం

టెక్స్‌టైల్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ మరాఠ్వాడా లి. అన్సారీ బిల్డింగ్, అదాలత్ రోడ్, ఔరంగాబాద్ (మహారాష్ట్ర)

లింటాస్-TT.4-203 TL